

отъ тебе само да подпишешъ единъ запискъ, въ който да извѣстишь че си ся покаялъ, и ся обѣщавашъ за напредъ да не земашь участие въ никоѣж интригъ противу властъта на законныйтъ ти царь. . . .

Волскый подскокнѣ като тигръ. — Ты соріозно ли говоришь, или не знаешъ че таквозь обѣщаніе ще да мя обесчести за всякога? какво нѣщо е бесчестіето, ако да не сж бесчестны лъжцытъ и страхливцытъ? нима искашь да исповѣдамъ че ся раскаивамъ за дѣто съмъ си изпълнилъ длъжността, и че ся обѣщавамъ. . . . О! стига толкозь. . . . Никога.

— Недѣй ся сърди, подкачи пакъ, слѣдъ малко помълчаваніе, колонелтъ, ентусіазмтъ ти тя е поврѣдилъ вече много. Но пакъ съдницитѣ сж и сега, както виждашь, благосклонно расположени, къмъ тебе; защото прѣсмѣтватъ юначеството и младостытъ ти; а прѣгрѣшаваніето ти го считатъ за дързновение на единъ умъ владенъ отъ лоши съвѣты. Ты знаешъ че генераль Милевъ е пріятель на дѣда ти и ся надѣе най-послѣ че тебѣ ще ти дойде умътъ, и